

fonden nu faaer en saa bethdelig uformodet Tilvæert, vil der her ikke være noget til Ginder for Lønningstillæget. Jeg har endnu det at indvende mod Forslaget fra det ærede Medlem fra Færøerne, at han sætter en fast bestemt Sum og siger 700 Rb., skjøndt man ikke med fuldkommen Visshed kan sige, hvad der ved denne Lov vil indkomme; det er rimeligt, at der indkommer over 1500 Rb., efter hvad der er udtalt i Motiverne. Det er rimeligt, at der indkommer circa 2000 Rb., men det kunde dog ogsaa være muligt, at der ikke engang indkom 700 Rb., idetmindste i enkelte Aar, og saa vilde det dog være noget ubeleiligt, at Loven udtrykkelig sagde, at 700 Rb. deraf skulde tages til Sysselmændenes Løn. Med disse Ord skal jeg anbefale de af mig stillede Endringsforslag.

Justitsministeren: Jeg skal foreløbig tillade mig den Bemærkning, at jeg ganske skal overlade til den ærede Landsthingsmand, som havde Ordet før den ærede Landsthingsmand for Færøerne, (Vjerring), at drage, hvilke Slutninger han vil, af, at jeg har forelagt Lovudkastet her. Med Hensyn til Endringsforslagene skal jeg erklære mig mod dem alle i Henhold til, hvad jeg ved første Behandling anførte, og det glæder mig, at jeg med Hensyn dertil i Grunden hos begge de Medlemmer, der have talt foruden den ærede Landsthingsmand for Færøerne, har faaet Medhold. Specielt med Hensyn til de af den 3die Landsthingsmand for 5te Kred (F. Nielsen) stillede Endringsforslag skal jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar Forslagsstilleren yttrede, at det dog ikke vilde være værdigt for Regjeringen, naar en Landsdeel ønskede at besfatte sig i et eller andet Diemed, da strax at sige „vi vilde have noget af Byttet“, da er der fra Statens Side tværtimod viist stor Forekommenhed mod Færøerne. Af Motiverne vil man nemlig see, at Lagthingets første Andragende gik ud paa, at der skulde udkomme en Lov, hvorved der blev lagt en Afgift af 100 Rb. paa Brændeviinshandelen til Statskassen, hvorimod Regjeringen netop i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget her ved Næringsloven, fandt det rigtigst at dele Afgiften mellem Statskassen

og Amtsfattigkassen, saa at Regjeringens Værdighed fuldkommen er tagtagen. Jeg kan heller ikke være enig i, at det vilde være rigtigt, saaledes ubetinget at overlade hele Beløbet til Amtspartitionsfonden og Amtsfattigkassen, thi affeet fra, hvad jeg iøvrigt derimod kunde have at erindre, maa det vel bemærkes, at naar Afgiften først er gaaet ind i Repartitionsfonden, tages det aldeles ud af Regjeringens Hænder, om Sysselmændene ville faa noget Lønningstillæg deraf; thi fra det Dieblit er Lagthinget ene raadigt over disse Midler. Det vilde dog være noget besynderligt, naar man staaer paa det Punkt, at man ønsker, at Staten skal bidrage til Sysselmændenes Lønning, om hvilket Princip's Rigtighed jeg iøvrigt nærer megen Tvivl, førend jeg nyere har undersøgt Sagen, om man da i samme Dieblit vilde give Affald paa Herredømmet over Midlerne hertil og overgive det til Lagthinget. Jeg troer saaledes, at de omtalte Endringsforslag ikke egne sig til at komme i Betragtning. Det Samme maa jeg iøvrigt ogsaa bestemt udtale med Hensyn til de af Landsthingsmanden for Færøerne stillede Endringsforslag, idet jeg ogsaa maa være af den Formening, at det ikke er rigtigt at hæfte denne Deel af en Lønningsslov til den foreliggende Lov, som jo har en ganske anden Opgave. Det er mig heller ikke klart, om det skulde paa nogen Maade stemme med, hvad Rigsdagen ved lignende Leiligheder har udtalt sig for. Det har dog været almindeligt, at man, naar der har været Tale om Lønninger, har forbrødt, at Forslag herom skulde udgaae fra Regjeringen; da det nu fremgaaer af Motiverne, at Justitsministeriet, under hvilket denne Sag forterer, ikke endnu har skaffet sig de fuldstændige Oplysninger, hvorpaa det kunde begrunde et saadant Forslag, forekommer det mig, at det vilde være noget insequent, om Landsthinget i denne Sag vilde følge en anden Fremgangsmaade end tidligere. Der maa jo ogsaa ved Discussionen idag være fremkommen saamegen mere Betænkelighed herimod, som den ærede Landsthingsmand for Færøerne (Dahlerup) har givet et ikke ubethdeligt Materiale med Hensyn til Sysselmændenes Lønning, og det deraf fremgaaer, at der virkelig kan være stor Tvivl, om